

Jeg ikke see, at Rigsdagen i den Henseende gjør et eneste Skridt ud over sin Competence eller ud over det, som er tilraadeligt, naar den følger det Forslag, som en anden æret Rigsdagsmand og jeg har stillet. Jeg har tidligere tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at Sagen derved vil faae et Udfald, som er billigere fra alle Sider, end den vil faae ved de to andre foreliggende Lovforslag, Regeringens og Forslaget af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 5te Valgkreds, idet nemlig Regeringens vil være en heel Deel dyrere, og Forslaget af Rigsdagsmanden for Sorø Amts 5te Valgkreds kun vil være billigere i nogle Aar, hvorimod vort Forslag, dersom det træffer sig ud i Langden, og denne Mand, ligesom saa mange andre Pensionister, lever meget længe, vil blive det billigste. Jeg synes derfor, at, naar man ved at vedtage dette baade kan gaae en Middelvei og tillige kan vedtage, hvad en tidligere Rigsdag med stor Stemmesleerhed har vedtaget, saa kan der ikke være nogen stor Betænkelse ved at gaae ind derpaa. Der er imidlertid en anden Grund, der for mig er den vigtigste og den, hvorfor jeg har stillet dette Endringsforslag, nemlig at vi ved dette Forslag tage Hensyn til Reglerne i den gjældende Pensionerslov. Den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 5te Valgkreds har aldeles vilkaarligt bestemt en Sum, og der er ikke den mindste Grund til just at sætte 1,250 Rbd., han kunde ligesaa godt have sat enhver anden. Vi have dertil holdt os til en Regel i den Pensionerslov, som nu gjælder, og jeg troer, at det er den Vej, ad hvilken vi kunne vente Besparselser med Hensyn til Pensionsvasenet, at vi følge Reglerne i den gjældende Pensionerslov, men at vi, hvis vi finde disse Regler for lidt besparende, gjøre Forslag til at forandre selve Reglerne. Derved kan man gjøre mange Besparselser paa eengang; men, vil man gjøre Besparselser paa den Maade, som den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 5te Valgkreds foreslaaer, saa kommer man ind paa den største Vilkaarlighed, og da kommer det kun an paa, hvorledes Rigsdagen til enhver Tid er stemt. En Rigsdag kan maaskee være stemt for rundelige Pensioner, en anden for meget strenge Afsknapninger, og jeg vil da spørge,

om det ikke er bedre at holde sig til en Middelvei, som anvises af den gjældende Pensionerslov, hvor man altsaa ikke lader Rigsdagens velskikkelige Sammenfatning faae nogen stor Indflydelse, og hvor man heller ikke tager for meget Hensyn til, om Personerne ere behagelige eller ubehagelige. Mig forekommer det derfor, at dette Folkething ligesaa godt kan vedtage dette Forslag, som det foregaaende gjorde det.

Gram: Det Meste af det, jeg endnu kunde ønske at udtale i denne Sag, er allerede udtalt af den ærede Rigsdagsmand, som har stillet Forslaget i Forening med mig (Winther). Imidlertid faldt der et Par Vittringer fra den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 5te Valgkreds (Frølund), som jeg ikke ganske kan lade henstaae upaatalte. Han sagde nemlig, at det var en Lykke og maatte betragtes som en Begunstigelse for Manden, at han var bleven forflyttet fra Fredericia og var bleven Rector ved Nykjøbing lærde Skole; men det mener jeg var ingen videre Begunstigelse; thi Staten vidste, at Manden var dygtig; da han havde vilst sig saaledes i det Embede, han beklædte i Fredericia, ansaae den ham netop for dygtig nok til at forestaae en offentlig Latinskole, og han har forestaaet den med Hæder og Ære, hvilket ogsaa er udtalt af den samme Mand, som den ærede Rigsdagsmand paaberaabte sig, nemlig Skoleinspecturen, idet han har udtalt, at Manden har forrettet sit Embede med Nidkærhed og Samvittighedsfuldhed i det Hele taget. Han har tillige sagt, at, da Skolen fik en anden Indretning, idet den forandrede til en Gymnastisk Skole, var Manden ikke længere stiftet til denne Post, og det ansaaes derfor for det Bedste, at han gik af med Pension; men i den Skrivelse, som foreligger fra Skoleinspecturen, staaer ikke et eneste Ord, som i nogen Maade kan forkleine Manden i Henseende til hans Person eller hans Dygtighed. Jeg havde ønsket, at alle disse personlige Udtalelser ikke skulle være komne frem; men, naar der bliver udtalt slige Ord imod en Mand, saa er man ogsaa nødt til at modstige dem saa godt man formaaer.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg kan ikke Andet end ønske, at den